

[Arbejdsministeren]

lighederne for et informationsfremstød. Målet er i første omgang at orientere de små- og mellemstore virksomheder om arbejdsmarkedsmyndighedernes servicetilbud og samtidig få et bedre indblik i de mindre virksomheders aktuelle problemer og servicebehov.

Virksomheder, organisationer, institutioner m.m. har også givet udtryk for, at der er et behov for generelle informationer om arbejdsmarkedsforhold. Dette behov vil AF søge at afhjælpe.

Aktuelt er det med arbejdsmarkedets organisationer aftalt, at der iværksættes en lokalt forankret informationskampagne om, hvorledes virksomheder, arbejdstagere, organisationer, AF og uddannelsesinstitutioner kan samarbejde om at løse flaskehalsproblemer.

V. Øgede krav til AMUs service

1. Behovet vurderes

Vi har i dag nogle relativt velfungerende arbejdsmarkedssuddannelser, men de kan blive bedre. Arbejdsministeriet har derfor iværksat en undersøgelse af specialarbejderuddannelsen og efteruddannelsen af faglærte m.v. Hovedformålet er at få en bedre viden om virksomhedernes og arbejdstagernes brug af uddannelserne, og hvilke muligheder der er for at forbedre dem. De endelige rapporter forventes færdige i sommeren 1987.

2. De små virksomheder skal også med

De nye bekendtgørelser om AMU giver mulighed for kurser, der er kortere end 1 uge. Det vil især være tiltalende for de mindre virksomheder, der dårligt kan undvære deres ansatte i længere tid ad gangen. Men dette er næppe nok. Indholdet af kurserne må også rettes mere mod de små virksomheders behov. En mulighed er, at de små og mindre virksomheder bliver bedre repræsenteret i de råd og udvalg, som fastlægger det faglige indhold af kurserne.

3. AMU skal være ajour og jobrelaterede

Dette krav er væsentligt, da det er dette hovedtræk ved AMU, som gør dem til et arbejdsmarkedspolitisk instrument. Men kravet rejser nogle problemer:

AMU har et stort behov for at få langt mere præcise og tidlige prognoser om, hvilke og hvor mange kvalifikationer der vil blive

efterspurgt et stykke ud i fremtiden, så man kan bidrage til en matchning af udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft.

AMU har endvidere behov for en udbygning og styrkelse af faglæreruddannelsen. Da kapaciteten samtidig skal øges, skal den nødvendige sidste nye viden måske hentes udefra f.eks. fra de øvrige uddannelsesinstitutioner. Virksomhederne vil kunne bidrage ved, at medarbejderne fungerer som undervisere i AMU – både direkte og i faglæreruddannelsen. Virksomhederne vil også kunne bidrage ved at fungere som efteruddannelsessted for skolernes faglærere, især ved, at man i større omfang benytter virksomhedens eget udstyr.

Også de pædagogiske midler må være ajour. F.eks. bør anvendelsen af simulatorudstyr overvejes, ikke mindst fordi det er væsentlig billigere end fuldskalaudstyr.

VI. Øgede krav til regional handlefrihed

Det er på det regionale niveau, at man tidligst kan se, hvor der er ved at opstå problemer på arbejdsmarkedet. Sammen med ønsket om, at beslutninger bliver truffet så tæt som muligt på de mennesker, der bliver berørt, har de regionale forskelle allerede ført til en vis decentralisering af arbejdsmarkedspolitikens beslutninger. Men i forhold til andre områder, f.eks. miljøpolitik og socialpolitik, er der stadig tale om et område, hvor tyngden i beslutningerne ligger på centralt niveau.

Dette er klart uhensigtsmæssigt, hvis arbejdsmarkedspolitikken skal løse de problemer og imødekomme de krav, som er omtalt i denne redegørelse. De løsninger, der er brug for, skal være afpassede til lokale forhold, de skal komme hurtigt i forhold til problemernes opståen, og de skal være holdbare. Det kan kun opnås, når de berørte parter selv er medansvarlige for de løsninger, man finder frem til.

Problemet er at finde den rette balance mellem et regionalt spillerum og en overordnet sammenhæng, herunder en god anvendelse af ressourcerne. Problemet er fælles for såvel AF-systemet som AMU, men giver sig forskellige udslag. Regeringen vil i de kommende år styrke den regionale indsats på to måder:

1. Større regional regelfrihed